

NOTE DE STUDIU

Schița cărții

IOAN

J. Vernon McGee

AUTORUL: **Ioan**, apostolul, fiul lui Zebedei și al Salomeei și fratele lui Iacov (Marcu 1:19, 20; Matei 20:20; Ioan 21:20-24). Paternitatea literară a fost pusă la îndoială în mod serios de către școala de critici de la Tübingen; cu toate acestea, manuscrisele de la Marea Moartă au răspuns într-un mod pertinent la aceste obiecții. De asemenea, datarea cu carbon 14 a demonstrat încă o dată că autorul acestei Evanghelii este apostolul Ioan, fapt acceptat de către toți cercetătorii competenți ai Bibliei.

Este interesant de notat că următorii părinți ai Bisericii primare atribuie cea de-a patra Evanghelie apostolului Ioan: Teofil, episcop al Antiohiei – 180 d.H.; Ireneu – 190 d.H., discipol al lui Polycarp, care a fost discipol al lui Ioan; Clement din Alexandria – 200 d.H.; fragmentul muratorian de asemenea afirmă că autorul acestei Evanghelii este Ioan.

DATA: 90-100 d.H.

Unii sunt de părere că această Evanghelie a fost scrisă ultima din toate cărțile Noului Testament. Totuși este cât se poate de potrivit să luăm în considerare scrierile lui Ioan în ordinea lor, adică, mai întâi Evanghelia după Ioan, apoi cele trei Epistole și Apocalipsa. Este evident că toate au fost scrise în ultimii zece ani de viață ai *“ucenicului pe care-l iubea Isus”*.

STRUCTURA:

Sunt de luat în considerare câteva trăsături remarcabile ale structurii acestei Evanghelii:

1. Primele trei Evanghelii sunt numite Evangheliile sinoptice pentru că sunt scrise din aceeași perspectivă. Cea de-a patra Evanghelie este diferită.
 - (a) Matei și Marcu pun accentul pe minunile lui Isus, iar Luca acordă mare atenție pildelor Domnului; Ioan nu urmărește nici unul din aceste două aspecte.
 - (b) Minunile din Ioan sunt date ca semne și au fost alese cu mare atenție pentru a interpreta anumite adevăruri importante (de exemplu, Isus hrănește cei 5 000 de oameni și după aceea urmează discursul Său cu privire la Pâinea vieții). Ioan prezintă 11 semne deosebite.
 - (c) În a patra Evanghelie nu există pilde. Cuvântul “pildă” apare o singură dată (10:6), dar nu prin cuvântul obișnuit din greacă – *parabole* – ci prin cuvântul grecesc *paroimia*. Fragmentul cu Păstorul cel bun nu prezintă o pildă, ci un discurs. Relatarea cu oaia pierdută din Luca 15 este o pildă. În **Ioan** figurile de stil folosite de Isus sunt metaforele.
2. Simplitatea limbajului i-a determinat pe unii să eticheteze relatarea lui Ioan drept “Evanghelia cea simplă”. Existența multor cuvinte monosilabice și bisilabice i-a înșelat pe mulți. Aceasta este cea mai profundă Evanghelie; este Evanghelia al cărei înțeles este cel mai greu de cuprins. Gândiți-vă la următoare afirmație simplă și încercați să-i explicați întregul înțeles: *“Voi sunteți în Mine și Eu sunt în voi”* (Ioan 14:20).
3. Ioan păstrează o ordine cronologică demnă de atenția noastră (de exemplu, “a doua zi”, 1:29, 35, 43). El prezintă o succesiune logică și cronologică. De asemenea, el acordă o atenție specială locurilor și localităților (de exemplu, Betabara, dincolo de Iordan, 1:28; “Cana din Galileea”, 2:1).
4. Deși divinitatea lui Hristos este în prim plan, nici umanitatea Lui nu este pierdută din vedere și este accentuată într-un mod cu totul deosebit (de exemplu, “Isus, ostenit de călătorie”, Ioan 4:6).
5. Numele *Isus* este preponderent. *Hristos* este mult mai puțin folosit. Acest lucru poate părea ciudat într-o Evanghelie care vrea să stabilească divinitatea Lui.
6. Cuvintele *iudeu*, *iudei* apar de peste 60 de ori.

SCOPUL:

Au fost oferite câteva explicații diferite cu privire la scopul pentru care a scris Ioan această Evanghelie:

1. Corectarea Evangheliilor sinoptice (explicație neîntemeiată pentru că Ioan nu s-a ocupat de materialul celorlalte Evanghelii);
2. corectarea concepției greșite despre Ioan Botezătorul;
3. combaterea erorilor lui Cerintius;
4. motivul oferit de însuși Ioan în cap. 20:30, 31.

APRECIERI:

De-a lungul întregii istorii a Bisericii s-a adus un tribut glorios celei de-a patra Evanghelii. Unii au numit-o “inima lui Hristos”, alții “Evanghelia spirituală”, iar în Europa i s-a spus: “adâncul sufletului lui Hristos.”

Origen a spus: “Evanghelia (lui Ioan) este desăvârșirea Evangheliilor așa cum Evangheliile sunt desăvârșirea Scripturii.”

Jerome a spus: “Ioan excelează în profunzimea tainelor divine.”

Culross a afirmat: “Sunt convins că scrierile lui Ioan au stors mai multe lacrimi de pocăință și au câștigat mai multe inimi pentru Răscumpărătorul sufletelor noastre decât tot restul textelor la un loc.”

Dr. A. T. Pierson: “Atinge inima lui Hristos. Dacă Matei se adresează Neamurilor, Ioan ne conduce dincolo de perdea, în Sfânta Sfintelor.”

D. A. Hayes: “Pe măsură ce o citim ne asigurăm de faptul că aici se găsește, în sfârșit, imaginea cea mai adecvată și mai valoroasă a vieții lui Isus printre oameni.”

TEMA:

Divinitatea lui Isus este scopul suprem. De asemenea, are prioritate caracterul mesianic. Acesta este afirmat succint în Ioan 20:31 – “*Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui.*”

În Ioan 16:28 este redată o mișcare uimitoare: “*Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.*” Dumnezeu a devenit om. Aceasta este afirmația simplă a unui fapt sublim. **John Wesley** a spus: “Dumnezeu (care este veșnic) S-a limitat pe Sine la un răstimp determinat.”

Aceste lucruri sunt păstrate și redată în Evanghelia după Ioan pentru ca oamenii să creadă. Verbul “a crede” este folosit de peste 100 de ori în această Evanghelie. În Evangheliile sinoptice el apare de mai puțin de 40 de ori. Substantivul “credință” nu apare în Evanghelia după Ioan dar este folosit în celelalte Evanghelii. “Viața veșnică” apare de 35 de ori în Ioan și numai de 12 ori în Evangheliile sinoptice.

COMENTARIU:

Capitolul 1 – Există trei pietre de temelie ale prologului, în timp ce versetele celelalte sunt cimentul care le leagă. În fiecare piatră de temelie se află trei afirmații importante:

CUVÂNTUL (v. 1) Identificare (3 afirmații)

CUVÂNTUL (v. 14) Explicare (3 afirmații)

CUVÂNTUL (v. 18) Declarație (3 afirmații)

Contrastul dintre Isus și Ioan Botezătorul este foarte mare. Relația lor este prezentată prin contrast:

HRISTOS

Era din veșnicii

Cuvântul

El, El Însuși, Dumnezeu

El este Lumina

Obiect al încrederii

IOAN BOTEZĂTORUL

A venit

Om

Trimis de Dumnezeu

Mărturisește despre Lumină

Mesager care îi îndreaptă pe oameni spre Hristos

Capitolul 2 – El a venit din slava cerească și acum trece un deal pentru a ajunge la Cana să ia parte la o nuntă. (S-ar bucura să ia parte și la nunta voastră și să o binecuvânteze.) Aici Domnul Isus face prima minune (v. 11) și Își manifestă slava astfel ca ucenicii Lui să creadă în El.

Capitolul 3 – Probabil că Nicodim a fost trimis de Sinedriu pentru a-L aduce pe Isus de partea lor, dar acest om a aflat că Isus este preocupat de persoana lui. Isus i-a spus lui Nicodim: “*Trebuie* să te naști din nou și prin urmare Fiul omului *trebuie* să fie înălțat.” Necesitatea nașterii din nou face ca și înălțarea lui Isus pe cruce să fie la fel de imperios necesară. Isus nu S-a referit la un al doilea început, cum a interpretat Nicodim spusele Lui, ci la un început cu totul diferit - *să fii* născut din nou (2 Cor. 5:17).

Capitolul 4 – Samaritenii erau disprețuiți de iudei din cauza faptului că erau rezultatul căsătoriilor mixte dintre evreii de cea mai joasă clasă și cuceritorii asirieni atât de urâți de poporul lui Dumnezeu. Această femeie nu este numai samariteancă; ea este și o desfrânată, necioplită și lipsită de inteligență. Faptul că Dumnezeu veșniciei S-a oprit să stea de vorbă cu ea ar trebui să ne spună ceva despre El! Observați cât de blând se poartă Isus cu ea, apelând mai întâi la sentimentele, apoi la curiozitatea ei.

Perioada din viața lui Isus cunoscută sub numele generic de “marea lucrare galileeană” începe cu v. 46, și se presupune că cele descrise aici au avut loc în luna decembrie a anului 27 d.H. Minunea (v. 50) nu constă atât în vindecarea fiului cât în credința tatălui. Cei mai mulți dintre noi am fi spus: “Voi crede când voi ajunge acasă și-mi voi vedea băiatul alergând.”

Capitolul 5 – Ultima parte a v. 3 și v. 4 sunt omise în cele mai bune manuscrise grecești. Acest scurt fragment a fost inserat în versiunea King James în engleză și în versiunea Cornilescu în română pentru a ne ajuta să înțelegem de ce se adunau acolo toți acei oameni bolnavi. Mulți așteaptă și în prezent să vadă o mișcare miraculoasă de un fel sau altul. Observați că Isus nu S-a oferit să-l pună pe acel om în apă, ci i-a spus: “Scoală-te, ridică-ți patul și umblă!” Din cauză că acest lucru se întâmpla în ziua de sabat, aici intervine ruptura finală cu conducătorii religioși (v. 16). Ei au înțeles foarte bine că Isus Se făcea egal cu Dumnezeu (v. 18).

Capitolul 6 – Matematica unui miracol

5 pâini	5 000 de oameni
1 pâine	1 000 de oameni
1 pește	2 500 de oameni
½ pâine	500 de oameni (aproape ½ de chiflă pentru 500 de oameni).

Este firesc ca această întâmplare să le amintească de Moise și de mana pe care o mâncau în pustie (Exod 16). Dar mana nu le-a dat viață – ei erau morți. Adevărata Pâine este Domnul Isus Hristos; El este Cel care dă viață. Observați că lucrarea lui Dumnezeu (v. 29) nu constă în ceea ce a poruncit Dumnezeu, ci în ceea ce a lucrat El.

Capitolul 7 – Remarcați faptul că Domnul Isus a devenit un personaj controversat. Aversiunea față de El începe să se răspândească cu iuțea fulgerului. În timpul sărbătorii corturilor evreii trăiau în corturi care erau un simbol al rătăcirii poporului lor prin pustie în vremea lui Moise. În fiecare zi se turna apă în Templu, iar în ultima zi o cantitate dublă, pentru a aminti de apa pe care le-o dăduse Dumnezeu din stâncă în pustie (Exod 17). Isus Își prezintă invitația folosind aceste simboluri (v. 37). A bea și a crede sunt unul și același lucru (v. 38).

Capitolul 8 – Este evident că fariseii și cărturarii nu vroiau să arunce cu pietre în femeie, ci în Domnul Isus (v. 6). Dacă dorința lor de a respecta Legea era sinceră, de ce nu l-au adus și pe bărbatul în cauză (Lev. 20:10)? Observați cerința care trebuie îndeplinită pentru judecarea altora – lipsa de păcat. Isus pune crucea Lui între această femeie și păcatul ei. El nu a venit să judece. Isus a venit să mântuiască (Ioan 3:17).

“Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu” (v. 42); vezi și 3:17, 34; 8:18, 26, 29; 10:36; 11:42; 12:49; 14:10; 17:3, 8. “Fiii Celui rău” (v. 44) – vezi Matei 13:38; 1 Ioan 3:8; Apocalipsa 12:9. Observați cei 7 “Eu sunt” din Evanghelia după Ioan, după cum urmează: Ioan 6:35; 8:12; 10:9, 11; 11:25; 14:6; 15:5.

Capitolul 9 – Întrebarea din versetul 2 se datora convingerilor curente la acea dată în: (1) reîncarnare; (2) ereditate (Exod 20:5); (3) păcatul lui Adam; (4) un copil putea păcătui încă din pântecul mamei (vezi Iacov și Esau).

Starea omului orb se aseamănă mult cu starea în care ne aflăm noi înainte de a fi mântuiți:

- (1) Afară din Templu - alungați din prezența lui Dumnezeu
- (2) Orb - incapabili să-L vedem pe Mântuitorul
- (3) Orb din naștere – am fost născuți în păcat
- (4) În imposibilitatea de a fi ajutați de om
- (5) Cerșetor – mântuirea nu este de vânzare; este un dar.

Observați metoda argumentării prin silogisme (v. 16): premisa majoră – Toți oamenii lui Dumnezeu țin sabatul; premisa minoră – Isus nu ține sabatul. Concluzia: Isus nu este de la Dumnezeu.

Orbul știa că este orb, că a primit lumina care i-a fost dată, că a crezut și a fost mântuit. Fariseii nu au admis faptul că sunt orbi. Lumina le-a scos la iveală orbirea.

Capitolul 10 – “Ușa” este folosită în trei feluri:

v. 1 “Ușa de la staulul oilor” – Staulul oilor este poporul Israel. Isus Își va conduce oile pentru ca acestea să iasă de sub Lege, să iasă din iudaism.

v. 7 “Ușa oilor” – Isus este ușa pentru cei care ies din iudaism (orbul vindecat nu avea unde să se ducă după excomunicarea lui).

v. 9 “Ușa” – El este ușa mântuirii și pentru evrei și pentru neevrei (vezi Ioan 14:6). El este calea de acces. Prin El se intră.

Isus a intrat pe unde trebuie în staulul oilor (v. 2). El Se trăgea din David. Portarul (Duhul Sfânt) l-a deschis calea. “Staulul” din versetul 16 este Israel. Vreme de peste 1 900 de ani, El a chemat atât evrei cât și neevrei pentru a fi o singură turmă, așa cum este acum Biserica Lui.

Păstorul cel bun – Psalmul 22

Marele Păstor – Psalmul 23 (Evrei 13:20)

Mai-Marele Păstor – Psalmul 24 (1 Petru 5:4).

Capitolul 11 – Aici este răspunsul lui Dumnezeu la întrebarea pe care l-o adresaseră iudeii lui Isus: “Cine ești Tu?” El este învierea și viața!

Este boala în voia lui Dumnezeu? Este un semn că El nu vă iubește (v. 3, 4)? “Somnul” (v. 11) se referă întotdeauna la trup. Trupul celui credincios este adormit pentru a fi trezit (într-un trup nou) de către Domnul. Știința este lipsită de putere în fața morții – Isus a început acolo unde au luat sfârșit puterile și știința omului (v. 14, 15). “Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit (în nelegiuire și păcat), va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri (moarte ca pedeapsă pentru păcat) niciodată” (v. 25, 26). “Isus plângea” (v. 35). Astfel Se simte Isus la înmormântarea celor dragi ai voștri – El plânge.

Observați felul în care mărturisește vrăjmașul despre El (v. 47). Acum sunt înspăimântați de El (v. 48). Singura lor soluție este crima (v. 53).

Capitolul 12 – În timp ce în Ierusalim se pune la cale omorârea Lui, cei care-L iubeau pe Isus Îi pregăteau masa în Betania. Maria Își manifestă devotamentul și adorația prin acest dar scump, după estimarea lui Iuda de o valoare egală cu salariul pe un an al unui lucrător. Acest gest revelează profunzimea spirituală a Mariei (v. 7), profunzime neîntâlnită la nici unul din ucenici la vremea aceasta.

După prezentarea minunilor Sale (pe care iudeii le resping), Isus face acum o declarație clară prin care spune că El este Mesia și Își face intrarea publică în Ierusalim. Astfel este împlinit Cuvântul lui Dumnezeu (Gen. 49:8-12; Șilo este Mesia; Zaharia 9:9) și se împlinește voia lui Dumnezeu.

Capitolul 13 – Evident că aici avem de-a face cu o semnificație mai adâncă decât ceea ce vedem la suprafață (v. 12). “Cine s-a scăldat” (*louo*), care este regenerare, “nu are trebuință să-și spele (*nipto*) decât picioarele” (v. 10). Înțelesul spiritual este acela că Domnul Îi curăță pe cei care sunt ai Lui de întinarea lumii (1 Ioan 1:9) pentru a le reface părtășia cu El. El Îi trimite pe ucenici să facă același lucru (v. 14). Vezi Gal. 6:1.

Acum Domnul Isus Îi avertizează pe ai Săi și Îi pregătește pentru că nu mai este mult și El va merge să moară pe cruce.

Capitolul 14 – După căderea sa în păcat în grădina Edenului, omului i s-au întâmplat trei lucruri: (1) a murit față de Dumnezeu; (2) nu a mai avut părtășie cu Dumnezeu; (3) nu l-a mai cunoscut pe Dumnezeu. Hristos reface toate aceste lucruri – “Eu sunt calea, adevărul și viața” (v. 6) – reconciliere, iluminare, regenerare.

Acesta (v. 17) este marele adevăr al acestei epoci. Duhul Sfânt a fost cu ei în Vechiul Testament; astăzi El este în cei credincioși.

Iuda îl reprezintă pe diavol pentru că diavolul a intrat în el și l-a stăpânit. Simon Petru a fost învins de firea sa păcătoasă. Toma a fost învins de lume – pentru el, adevărul spiritual era difuz și ireal.

Capitolul 15 – Domnul Isus se adresează celor credincioși prin acest capitol. Profetii au vorbit despre poporul Israel ca fiind viță – Ps. 80:8, 9; Isa. 5:1-7; Ier. 2:21; Osea 10:1. Aceasta era o viță degenerată și acum Isus spune despre El Însuși că este adevărata viță. Mântuirea nu este dată de apartenența la Israel sau la o biserică anume, ci de apartenența la Hristos. Aceasta înseamnă a fi în El. “A rămâne” înseamnă a fi într-o comuniune constantă cu Hristos. Nu este tot la fel cu mlădița din viță? “Roada” (v. 5) este produsă de Duhul Sfânt într-o asemenea viață (Gal. 5:22, 23). Roada câștigării sufletelor este un produs secundar. Focul din v. 6 nu este iadul, ci înseamnă luarea din locul în care se aduc roadele (vezi 1 Cor. 3:11-15).

Capitolul 16 – “El are să vă călăuzească în tot adevărul” (v. 13) – aceasta este lucrarea Duhului Sfânt care împlinește învățătura lui Isus. Găsim acest lucru în Epistole. “Și vă va descoperi lucrurile viitoare” – aceasta este revelația. “El mă va proslăvi” (v. 14) – toate acestea sunt dezvăluirea persoanei lui Hristos și a lucrării Sale.

Eu consider că versetul 28 este versetul cheie al acestei Evanghelii. Fiul cel veșnic a venit pe pământ cu un scop: răscumpărarea omului. După îndeplinirea misiunii Sale, El Se întoarce la Tatăl. Aceasta este desfășurarea acțiunii în Evanghelia după Ioan. Deși cei din jurul Lui credeau că Isus este Mesia, ei nu reușeau să priceapă ce înseamnă moartea, învierea și înălțarea Sa la cer. În acest capitol, Domnul Isus înfățișează celor ce-L ascultă un tablou întunecat. Își vor face apariția persecuțiile. Mesajul Domnului Isus este: “Ei M-au urât pe Mine și vă vor urî și pe voi; veți avea necazuri în lume, nu vă va fi ușor. Dar bucurați-vă! Eu am biruit lumea!” (v. 33). Biruința Lui este și biruința noastră!

Capitolul 17 – Credincioșii și lumea

- (1) Dați lui Hristos din lume (v. 6)
- (2) Lăsați în lume (v. 11)
- (3) Nu sunt din lume (v. 14)
- (4) Urâți de lume (v. 14)
- (5) Păziți de cel rău (v. 15)
- (6) Trimiși în lume (v. 18)
- (7) Manifestare în unitate înaintea lumii (v. 23)

Hristos Se roagă pentru ai Săi:

- (1) ocrotire (v. 11)
- (2) bucurie – plinătatea Duhului (v. 13)
- (3) eliberare – de rău (v. 15)
- (4) puși deoparte – “sfințiți” (v. 17)
- (5) unitatea “să fie una” – nu unire (v. 21)
- (6) părtășie – să fie cu Mine” (v. 24)
- (7) satisfacție – “iată slava Mea” (v. 24)

Vă este greu aici, pe pământ? Aveți probleme în această lume? Domnul Isus a spus că așa va fi. Dar El S-a rugat pentru voi și Tatăl răspunde întotdeauna la rugăciunile Fiului.

Capitolul 18 – Observați măreția și blândețea lui Isus. Se pare că El Și-a petrecut nopțile sub cerul deschis; S-a născut într-un staul. A fost arestat într-o grădină, nu într-un palat. Pentru o clipă El Și-a arătat slava (v. 6), spunându-le oamenilor că nu ar fi fost nici o arestare fără cooperarea Lui. Isus deține controlul absolut (v. 8, 9) și chiar le spune pe cine să aresteze și pe cine nu. De ce a tăiat Petru urechea lui Malhus? El era pescar, nu luptător cu sabia, așa că a țintit spre capul lui. De ce nu a fost arestat? “Paharul” este crucea; El a venit să moară (v. 11). Ana (v. 13), socrul marelui preot fusese și el mare preot înainte. Deștept și satanic, el știa cum să trateze cu autoritățile romane. El este cel care a plănuit arestarea și răstignirea lui Isus. Procesul a fost o bătaie de joc; ei decisese deja că Isus va muri (v. 14). Iudeii s-ar fi întinat (v. 28) prin intrarea în casa unui neevreu. În numele religiei, ei plănuiau moartea Celui care este împlinirea Paștelui! Sunteți religioși sau sunteți cu adevărat uniți cu Hristos? Numai romanii omorau prin răstignire (v. 32, vezi Ps. 22).

El nu spune că Împărăția Lui nu va fi stabilită pe acest pământ (v. 36). Aici, “din” înseamnă că nu este întemeiată pe structuri de putere și pe politica pe care se bazează împărățiile din lume.

Capitolul 19 – Dacă Isus era nevinovat, Pilat trebuia să-L elibereze; dacă era vinovat, trebuia să-L răstignească. Pedepsa cu bătaia a fost o eroare judiciară (v. 1). Pilat credea că în acest fel îi va împăca pe acuzatorii lui Isus (v. 4, 5). Dacă L-ați fi văzut pe Isus vi s-ar fi frânt inima. Nici nu L-ați mai fi recunoscut, atât de rău a fost bătut. Nu mai avea înfățișarea unui om (Isa. 52:14).

Ebraica era limba religiei; greaca era limba culturii, a filozofiei și a învățaturii; latina era limba legii și a puterii. Inscripția a fost scrisă în trei limbi pentru trei mari secțiuni ale umanității (v. 20). Aici era un om care fusese tâmplar, de care nimeni nu auzise mai departe de hotarele acelei țări minuscule de la marginile Imperiului. El moare pe cruce ca un tâlhar. Iar Evanghelia Sa, vestea că El a murit pentru alții trebuie predicată în toată lumea. La aproape 2 000 de ani de atunci aceasta continuă să fie singura nădejde a omenirii.

Observați că se spune “*Ostașii, după ce au răstignit pe Isus*”, la timpul trecut. Nici unul din cei patru evangheliști nu oferă detalii cu privire la răstignire. Dumnezeu a lăsat un văl întunecat peste cele trei ore în care a avut loc tranzacția dintre Tată și Fiul.

Soldații au tras la sorți pentru haina lui Isus (v. 24), împlinind astfel un detaliu al profeției (Ps. 22:18). În ziua în care Isus Hristos a atârnat pe cruce au fost împlinite 28 de profeții. Ce anume “S-a isprăvit!”? Răscumpărarea mea și a ta fusese încheiată. Iudeii împlinesc profeția încercând să sărbătorească Paștele care vorbește despre Isus Hristos după ce L-au răstignit. Comparați v. 36 cu Exod 12:46; Num. 9:12; Ps. 34:20; și versetul 37 cu Zah. 12:10 și Apoc. 1:7.

Capitolul 20 – Isus a înviat dintre cei morți duminică (v. 1) și de atunci credincioșii se întâlnesc în prima zi a săptămânii. Se pare că Maria Magdalena a venit la mormânt înaintea celorlalte femei. Când a văzut mormântul deschis s-a întors și a plecat de acolo. Când au sosit celelalte femei ea era probabil la jumătatea drumului spre casa lui Ioan. Observați că Petru stă cu Ioan. După lepădarea lui Petru, Ioan îl luase cu el. Ce era atât de deosebit în faptul că fâșiile de pânză erau pe jos? Amintiți-vă că Iosif și Nicodim pregătiseră trupul pentru înmormântare (19:40). Ei au uns trupul Domnului cu miresme și l-au înfășurat cu fâșii de pânză așa cum erau înfășurate mumiile. Fiecare deget era înfășurat separat, apoi toată mâna, apoi brațul care la sfârșit era legat de trup și trupul tot era înfășurat pe deasupra. Ioan și Petru știau că era imposibil ca Isus să iasă din această carcasă. Era fizic imposibil să scoți trupul din această înfășurătoare fără să fie dezlegate mai întâi acele fâșii. “A văzut” înseamnă că a avut loc o inspecție prelungită (v. 8) care l-a convins și el “a crezut”. Învierea era singurul răspuns. Maria nu L-a recunoscut (v. 14), nu pentru că era mult prea schimbat, ci pentru că nu se aștepta deloc să-L vadă. Ea avea o dragoste mare, era sincer preocupată dar îi lipsea credința. “Nu mă ține” (v. 17) este, de fapt, “nu te agăța de Mine”, după care urmează motivul: “încă nu M-am suit la Tatăl”. Asemenea marelui preot în ziua ispășirii, El urma să-Și prezinte jertfa în ceruri. Eu cred că sângele Lui va fi în ceruri întreaga veșnicie pentru a ne aminti de prețul plătit pentru noi. Ucenicii L-au recunoscut (v. 20). El le-a arătat rănilor. Este uimitor faptul că rănilor Lui sunt încă prezente în trupul Său glorificat. El va purta în trupul Său semnele păcatului pentru ca noi să fim înfățișați înaintea Lui curați și fără prihană (Efes. 5:27). În timpul acela dinainte de Ziua cincizecimii când Duhul Sfânt a venit să locuiască în cei credincioși, ucenicii lui Isus au avut nevoie de ajutor (v. 22). Ce anume va duce la înlăturarea păcatului? Evanghelia. Evanghelia trebuie predicată pentru ca păcatul să fie înlăturat. Deși nu era nevoie, Toma a trăit o săptămână de îndoială și întuneric (v. 24, 25), dar el sfârșește prin a aduce mărturia cea mai înaltă despre Domnul Isus (v. 28). Au fost înregistrate 11 apariții ale lui Isus înainte de înălțarea Sa la cer, dar toate lucrurile acestea sunt scrise pentru ca noi să credem (v. 31). Ioan arată foarte clar care a fost scopul Lui în scrierea acestei Evanghelii.

Capitolul 21 – După micul dejun, când Isus și ucenicii stau împreună, Domnul îi pune lui Petru 3 întrebări, primește 3 afirmații și dă 3 îndemnuri. Prima întrebare (v. 15) este: “Mă iubești...?”, în care este folosit verbul grec “agapao”, care înseamnă dragostea din toată inima, necondiționată. Răspunsul lui Petru este: “Eu simt afecțiune (“phileo”, în greacă) pentru Tine.” Petru, care insistase și spusese că va muri pentru Domnul pentru ca în aceeași noapte să nege că-L cunoaște, nu mai îndrăznește să se laude. Cu adevărat conștient de eșecul său, el este sincer întristat

că nu se poate ridica la nivelul lui “agape”. Observați că, pe baza dragostei lui – atât de slabă încât Petru se rușinează de ea – Hristos îi dă următoarea sarcină: “Paște oile Mele!”

I. Întrebare

1. agapao
2. agapao
3. phileo

II. Afirmație

1. phileo
2. phileo
3. phileo

III. Îndemn

1. Paște mieluseii Mei!
2. Păstorește oile Mele!
3. Paște oile mele!

Și noi trebuie să trecem prin această poartă a afirmării dragostei noastre înainte de a-I putea sluji Domnului!

SCHIȚA CĂRȚII

I. PROLOG – Întruparea, 1:1-18

- A. Cuvântul este Dumnezeu, v. 1-3
- B. Cuvântul a devenit trup, v. 14
- C. Cuvântul L-a revelat pe Dumnezeu, v. 18

II. INTRODUCEREA, 1:19-51

- A. Mărturia lui Ioan Botezătorul, 1:19-36
Isus este Cel care-L revelează pe Dumnezeu (v. 36); Răscumpărătorul omului (v. 29)
- B. Mărturia lui Andrei, v. 1:37-42
Isus este Mesia Hristos (v. 41)
- C. Mărturia lui Filip, 1:43-46
Isus este împlinirea Vechiului Testament (v. 45)
- D. Mărturia lui Natanael, 1:47-51
Isus este Fiul lui Dumnezeu, Împăratul lui Israel (v. 49)

III. MĂRTURIA LUCRĂRILOR ȘI A CUVINTELOR (“Semne” 20:30, 31), Capit. 2-12

- A. Isus la nunta din Cana (prima lucrare), **2:1-12**
- B. Isus curăță Templul din Ierusalim în timpul Paștelui (primul cuvânt), **2:13-22**
Isus este Învierea (v. 22)
- C. Isus vorbește cu Nicodim în Ierusalim (al doilea cuvânt), **2:23-3:36**
Isus trebuie să moară pentru păcatele lumii (3:15)
- D. Isus vorbește cu femeia de la fântâna din Sihar (al treilea cuvânt), **4:1-45**
Isus este Cel care dă Apa Vieții
- E. Isus îl vindecă pe fiul fruntașului sinagogii din Capernaum (a doua lucrare), **4:46-54**
- F. Isus vindecă un om la scăldătoarea Betesda (a treia lucrare), **Cap. 5**
Isus este egalul lui Dumnezeu
- G. Isus hrănește 5 000 de oameni la răsărit de Marea Galileii, **Cap. 6** (a patra lucrare și al patrulea cuvânt)
Isus este Pâinea vieții
- H. Isus învață oamenii cu ocazia sărbătorii corturilor, în Templu (al cincilea cuvânt), **Cap. 7**
Isus este Apa vieții; promisiunea Duhului Sfânt
- I. Isus iartă femeia prinsă în adulter, **Cap. 8** (al șaselea cuvânt)
Isus este Lumina lumii
- J. Isus deschide ochii unui orb din naștere în Ierusalim, **Cap. 9** (a cincea lucrare)
 1. Relatarea minunii, v. 1-7
 2. Reacția față de minune, v. 8-41
- K. Isus este Păstorul cel bun (al șaptelea cuvânt), **Cap. 10**
 1. Umanitatea – Hristos ca slujitor, v. 1-21
 2. Divinitatea – Hristos egalul lui Dumnezeu, v. 22-42
- L. Isus îl învie pe Lazăr în Betania (a șasea lucrare), **Cap. 11**
- M. Mărturia evreilor și a neevreilor pentru Isus, **Cap. 12**
 1. Isus vine în Betania pentru cină, v. 1-11
 2. Isus vine la Ierusalim – intrare tristă, v. 12-19

3. Isus vine la greci, v. 20-26
4. Isus ajunge în ceasul Său, v. 27-36
5. Isus ajunge la sfârșitul lucrării Sale publice, v. 37-50.

IV. MĂRTURIA LUI ISUS PENTRU MARTORII LUI, Discursul din odaia de sus, Capitolele 13-17

- A. Isus spală picioarele ucenicilor, Cap. 13
Imaginea lucrării Sale prezente
- B. Isus îi mângâie pe ucenicii Săi, Cap. 14
Își anunță cea de-a doua venire
- C. Isus este adevărata viță; ucenicii sunt mlădițele, Cap. 15
O relație nouă
- D. Isus va trimite Duhul Sfânt în absența Sa, Cap. 16
Noua lucrare a Duhului Sfânt
- E. Rugăciunea Domnului, Cap. 17
 1. Isus Se roagă pentru El Însuși, v. 1-5
 2. Isus Se roagă pentru ucenici, v. 6-19
 3. Isus Se roagă pentru biserica Sa, v. 20-26

V. MĂRTURIA PENTRU LUME, Capitolele 18-20

- A. Arestarea și procesul lui Isus, Cap. 18
 1. Arestarea în grădina Ghetsimani; judecata înaintea lui Ana, v. 1-14
 2. Prima negare a lui Simon Petru, v. 15-18
 3. Judecata înaintea marelui preot, v. 19-24
 4. A doua negare a lui Simon Petru, v. 25-27
 5. Judecata înaintea lui Pilat, v. 28-40
- B. Moartea lui Isus la Golgota; înmormântarea în mormântul lui Iosif, Cap. 19
- C. Învierea lui Isus; apariția Sa înaintea Mariei, a ucenicilor, a lui Toma, Cap. 20

VI. EPILOG – Glorificarea, Cap. 21

Isus cel înviat este Dumnezeu
 Domnul voinței noastre – Călăuzește slujirea noastră (v. 6)
 Domnul inimii noastre – Motiv pentru slujire (v. 15-17)
 Domnul minții noastre – Lipsa cunoștinței nu este o scuză pentru lipsa slujirii (v. 22)

O altă împărțire a Evangheliei după Ioan arată astfel:

Ioan 1-12 LUMINA

Ioan 13-17 DRAGOSTEA

Ioan 18-21 VIAȚA